

Júlia

Natalie Anderson

A javíthatatlan

Elizabeth Harbison

Meseország hercegnője

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információtároló vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Enterprises ULC-vel létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy hellyel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved including the right of reproduction in whole or in part in any form. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Enterprises ULC. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© *Natalie Anderson, 2021 – Vinton Kiadó Kft., 2023*

A Júlia 779. eredeti címe: *Stranded for One Scandalous Week*

(Harlequin, Mills & Boon Modern Romance)

• *Magyarra fordította:* Bakay Dóra

© *Elizabeth Harbison, 2004 – Vinton Kiadó Kft., 2023*

A Júlia 780. eredeti címe: *The Secret Princess* (Harlequin, Mills & Boon Romance)

Második, átdolgozott kiadás. (Első megjelenés: 2009)

• *Magyarra fordította:* Mészáros Éva

Nyomtatásban megjelent: a JÚLIA 779-80. számában, 2023

Átdolgozott kiadás

ISBN 978-963-540-716-3

• *Kép:* Shutterstock

A HARLEQUIN® és™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konszern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a Vinton Kiadó Kft., 2023

• *A kiadó és a szerkesztőség címe:* 1118 Budapest, Szüret u. 15.

• *Felelős kiadó:* dr. Bayer József

• *Főszerkesztő:* Vaskó Beatrix

• *Telefon:* +36-1-781-4351; *e-mail cím:* info@vintonkiado.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:

www.vintonkiado.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

Natalie Anderson
A javíthatatlan

1. FEJEZET

Merle Jordan engedett magának egy kád forró vizet, és bőségesen tett bele habfürdőt is. A palackból, amelyet az imént nyitott ki, pezsgőbuborékok szálltak fel, és ő már alig várta, hogy kipihenhesse ezt a nehéz munkanapot.

Kinyitotta a széles üvegajtót, amely az erkélyre vezetett. A ház teljes hosszában erkély húzódott, amelyről csigalépcső vezetett a medencéhez. A sötétkék éjszakai égbolton fénylő telihold aranyló fénybe vonta az öblöt. Merle meggyújtott egy gyertyát, majd lekapcsolta a villanyt, így a medencét csak a hold világította meg.

Kuncogva kibújt a fehéreneműjéből. Még soha nem engedett meg magának ilyen luxust. Mámorító érzés volt. És még meg sem kóstolta a pezsgőt!

Az este még mindig kellemesen meleg volt, és Merle nem tudott tovább ellenállni az illatos fürdőnek. Ahogy bemászott a kádba, a csillogó hab végigsimogatta a testét. Merle mélyebbre merült a vízben, belekortyolt a pezsgőspoharába, és élvezte a gyönyörű táj látványát. Nehéz volt elhinni, hogy ez a fényűző nyaraló teljesen az övé. Ha akarná, a következő hat hétben minden este így fürödhetne.

Igazából nem is nyaraló volt ez, hanem egy óriási villa Waiheke szigetén, amely körülbelül egyórányi hajóútra terült el Aucklandtól, Új-Zéland legnagyobb városától. A sziget luxusvilláiról és gazdag lakóiról volt ismert. A házhoz jól felszerelt borospince, csodálatos úszómedence és pezsgőfürdő is tartozott. Ezenkívül volt itt tornaterem, mozi és bowlingpálya is. Az egész ingatlan gyönyörűen, de elegánsan volt berendezve. A rusztikus deszkapadló hangulatos melegséget kölcsönzött neki, a fehér szín pedig frissességet. A nappaliban a kárpitozott kanapék és a kényelmes fotelek pihenésre csábítottak. A hatalmas ablakokon keresztül sok fény jött be, a zöld növények pedig a természet közelségét csempészték a belső terekbe.

Ez a ház úgy nézett ki, mintha egy lakberendezési magazin lapjairól varázsolták volna ide. Merle-nek még az is tetszett, hogy a szobákban nincsenek személyes tárgyak. Ettől úgy érezte magát, mintha egy nyaralóban lenne, nem pedig úgy, mintha egy idegen magánéletébe hatolna be. A garázsban azonban rengeteg személyes holmi várta, hogy kiválogassa és rendszerezze őket. Azt a feladatot kapta, hogy mindent elrendezzen.

Hihetetlen, hogy egy ilyen gyönyörű villa több mint egy éve üresen áll! De Merle cseppet sem hibáztatta a dúsgazdag tulajdonost a távollétéért, mert így neki legalább egy ideig lesz tető a feje felett.

Kellemes sóhajjal oldalra fordult, és újratöltötte a poharát még egy kis pezsgővel, amelyet az ablakpárkányra tett.

– Helló, édes!

A mély hangtól összerezzent.

– Mondja, mit csinál a fürdőkádamban?

Merle mozdulatlanra dermedt, és döbbenetesen nézett az ajtófélfához támaszkodó férfira. Az első pillanatban csak a férfi szeme tűnt fel neki. Borostyánszínű volt, és csillogott a gyertyafényben.

Ashton Castle!

Merle megkönnyebbülten kifújta a levegőt, mert azonnal felismerte. Egy fényképen látta a házban, az egyetlen személyes tárgyon. Ash egy évvel ezelőtt örökölte a birtokot az apjától, Hugh-tól, de eddig nem törődött vele, mert mással volt elfoglalva. Köztudottan egyetlen nő sem tudott neki ellenállni, hiszen Ash Castle nemcsak örülten gazdag volt, hanem átkozottul jóképű is.

Most, hogy a férfi itt állt előtte életnagyságban, Merle alig tudta levenni róla a szemét. Magas volt, jóképű, egyszerűen lenyűgöző. Tátott szájjal és tágra nyílt szemmel bámulta a férfi izmos testét és hihetetlenül vonzó arcát. Tudta, hogy Ash nagymenő, és sok nő bármit megtenne azért, hogy egy éjszakát vele tölthessen.

De Merle nem tartozott közéjük.

Ash a pénzével, a kiváltságaival és a jó megjelenésével könnyen megkaphatott bármit és bárkit, ami viszont arroganciához vezetett. Az, hogy közben átlép-e valamilyen határt, nem érdekelte. Merle jól ismerte az efféle playboyokat. Tinédzserként egyszer belezúgott egybe, és azóta távol tartotta magát az ilyen pasiktól.

De most találkozott mind közül a legrosszabbal!

– Nos? – Ash még mindig őt nézte.

Merle csak most vette észre, hogy még mindig félig kiemelkedik a vízből, így teljesen védtelen.

Olyan gyorsan csusszant vissza a kádba, hogy majdnem elmerült. Kétségbeesetten kalimpált a levegőben, hogy megkapaszkodjon a kád szélében, miközben a lába kicsúszott alóla.

Letörölte a habot az arcáról. Nem tudta megállni, hogy ne bámulja a férfit. A sötétszürke póló, amelyet viselt, kiemelte széles vállát és izmos felsőtestét, a fekete farmer pedig hangsúlyozta hosszú lábát és keskeny csípőjét. Az anyag a combján kissé már fakó volt, így Merle tekintete egyenesen a férfiasságára terelődött. Gyorsan felnézett a pasi markáns arcára – magas arccsont, egyenes, szinte arisztokratikus orr és telt, érzéki száj, amely halvány, de elismerő mosolyra húzódott. És persze ott volt a szeme, amely meleg aranyszínben csillogott.

És a legrosszabb az volt, hogy Merle vonzódott hozzá. Semmit sem tehetett ellene. A teste meglepő reakciója annyira felzaklatta, hogy még azt sem tudta kinyögni: tűnjön el innen!

– Mit keres itt? – kérdezte Ash nyugodtan. Látszólag nem érdekelte a lány meztelensége és az, hogy ijedtében belecsúszott a vízbe.

Merle arca kipirult. Igazából neki kellene megkérdeznie, mit keres itt a férfi. De egy hang sem jött ki a torkán. Azért volt itt, mert Ash féltestvére, Leo Castle felvette erre a munkára, és átengedte neki a házat arra az időre, amíg itt dolgozik. Most, hogy a nagyapja hosszú betegség után meghalt, Merle-nek hatalmas adósságot kellett törlesztenie.

– Valaki ideküldte önt, Miss...?

Merle megvonta a vállát, mert a férfi kissé elbizakodottnak tűnt, és végre megtalálta a hangját.

– Leo Castle.

– Leo bérelte fel magát? – Ashton Castle csodálkozva felvonta a szemöldökét. – Honnan tudta vajon, hogy idejövök? – Aztán halkabbra fogta a hangját. – Pedig tisztában van vele, hogy sosem fekszem le prostituáltakkal.

Merle tagjai hirtelen annyira elzsibbadtak, hogy nem érezte a víz hőmérsékletét. A pasas azt mondta, hogy ő egy prostituált?!

A szíve hevesen vert. Azt hiszi ez a beképzelt hólyag, hogy ő azért van itt, hogy szórakoztassa? Meztelenül várta a fürdőkádban, hogy örömet szerezzen neki?

A megaláztatás, amit érzett, minden boldogságától megfosztotta.

De volt itt egy kis bibi: a helyzetet egyszerre érezte bűnösnek és izgatónak.

– Azt hiszem, itt valami félreértés történt – dadogta.

– Igen. – Ash odasétált hozzá, elvette tőle a pezsgősüveget, és szemérmetlenül bámulta. – De volt már rosszabb is.

Aztán lehajtotta a fejét, és a pezsgősüveget nézegette.

– Jó választás. Kilencszáz dollár palackonként már megteszi.

Merle-nek elállt a lélegzete.

– Mennyi?!

Amikor Ash szemtelen mosolyt villantott rá, a lány szíve majd kiugrott a helyéről.

Hogy lehet valaki ennyire szexi? Csak bámulta a férfit, aki viszonozta a pillantását.

Mély lélegzetet vett, tekintetét az üvegre szegezte, és már sajnálta, hogy felhozta a pincéből.

– Fogalmam sem volt róla. Sajnálom – motyogta zavartan. – Mr. Castle azt mondta, hogy...

– Figyeljen, édes, felőlem akár pezsgőben is fürödhet – szakította félbe Ash szinte unott hangon.

De aztán a tekintete a lány vállára siklott, és valami más is felvillant a szemében.

Merle-nek az az örült gondolata támadt, hogy a férfi elképzeli, ahogy a vízcseppeket nyalogatja le a bőréről. És ő akarta, hogy megtegye! Ő, aki még soha nem engedte, hogy egy férfi megérintse,

most hirtelen azt akarta, hogy a világ legnagyobb playboya a nyelvével simogassa a bőrét.

De hogy lehet, hogy még mindig nem tudott kinyögni egy értelmes szót sem?

Ösztönösen mélyebbre süllyedt a vízben. Ezek a gondolatok teljesen helytelenek, és Merle ugyanúgy elborzadt saját magától, mint a férfitől. Mégsem tudta levenni róla a szemét. Úgy bámulta, mintha valami misztikus lény lenne. Hihetetlen, hogy egy pasi a valóságban is ilyen jól nézhet ki...

A levegő hirtelen feszültséggel telt meg. Merle még levegőt venni sem mert, az ember azt hihette volna, hogy a férfi elvárásolta.

– Mr. Castle felbérelt, hogy válogassam át az apja holmiját – mondta végül. Érezte, hogy közben kipirul az arca.

Ash egy pillanatra megdermedt, aztán óvatosan visszatette az üveget a kád szélére.

– Tessék?

A lány nem vette észre az óvatos villanást a szemében, így bátrabban folytatta.

– Leo Castle vett fel, hogy rendszerezem az apja holmiját – ismételte meg, kerülve a férfi tekintetét. – Levéltáros vagyok. Három napja érkeztem, és a dobozokban lévő összes iratot át kell nézmem.

– És ezért van a fürdőszobámban?

– Nem tudtam, hogy a magáé – válaszolta Merle. – Azt hittem, az egyik vendégszobához tartozik.

A férfi behatóan szemügyre vette.

– Meg kell mondanom, hogy kicsit csalódott vagyok.

Merle tátott szájjal nézett rá. Fel kellene háborodnia, de valami érthetetlen okból kifolyólag hízelgőnek érezte a férfi szavait. Talán a pezsgő jobban hatott rá, mint gondolta.

– Meddig fog itt dolgozni? – kérdezte Ash homlokráncolva.

A lány nyelt egyet.

– Hat hétig. Talán tovább, mert több a tennivaló, mint gyanítottuk.

A férfi levett a polcra egy bolyhos, fehér törölközőt, és a kád szélére terítette.

– Nem tudtam, hogy Leo mit tervez.

– Mr. Castle biztosan azt hitte, hogy senki sem lesz itt ez alatt az idő alatt.

– Általában így is van. – Ash összeszorította a száját. – De talán jobb lenne, ha ezt a beszélgetést odalent folytatnánk. Tíz perc múlva?

A lány döbbenetesen nézett rá. *Nem is akar bocsánatot kérni, amiért prostituálnak nézte?*

A férfi enyhe fejbiccentéssel viszonzta a tekintetét. Aztán pimasz mosolyt villantott rá, amelyben nyoma sem volt a megbánásnak.

– Hacsak nem szeretne inkább itt tárgyalni.

– Természetesen nem – motyogta Merle.

– Nem kell zavarba jönnie. Nekem nincs ezzel az egésszel semmi bajom. – A férfit szórakoztatta, hogy a lány ismét elpirult. – A prostitúció egyébként is legális ebben az országban.

– Tisztában vagyok vele, de én nem vagyok prostituált!

A férfi közönyösen megvonta a vállát.

– Nem hibáztathat azért, mert ezt hittem. A hangulat tökéletes volt: gyertya, pezsgő, és úgy helyezkedett el, hogy a lehető legjobban érvényesüljenek a bájai.

– Nyilván hozzá van szokva, hogy egy nő vár magára a fürdőkádban vagy az ágyában – jegyezte meg epésen Merle. A következő pillanatban azonban maga sem hitte el, hogy ezt tényleg hangosan kimondta.

– Meglehet. – A férfi elvigyorodott, és a szeme ördögien csillogott.

Persze nem fizetett a nőknek, hogy eljőjenek hozzá. Önként bújtak az ágyába.

Merle megdöbben a saját reakcióján és a buja gondolatain. Mióta vonzódik az efféle arrogáns macsókhöz?

– A vágy nagyszerű dolog – tette hozzá Ash szinte áhítattal. – Szóval nincs miért szégyenkeznie. Ezzel a rejtélyes megjegyzéssel, amitől csak még arrogánsabbnak tűnt, el is hagyta a fürdőszobát. Merle megvárta, amíg eltűnik. Miután becsukódott az ajtó, azonnal kimászott a csúszós

kádból. Miután sietve megszáritkozott, belebújt egy laza farmerba és egy pólóba, majd a biztonság kedvéért felvett egy bő pulóvert, bár még mindig melege volt a kínos szituáció miatt.

Nedves haját kontyba tekerte. Egy pillanatra megnézte az arcát a tükörben, és azt kívánta, bárcsak lenne rajta egy kis smink.

Badarság! Miért kellene szempillafestékre és rúzsra gondolnia? Hisz meg sem próbálhatja felkelteni Ash érdeklődését. A médiában megjelent képek alapján ő amúgy sem az a fajta nő, akivel a férfi randizni szokott – és ez jó. Egyszer majd szeretne társat, de olyan férfi, mint Ash Castle, biztosan nem jöhet szóba. Ő nem alkalmas párkapcsolatra, hanem született csábító, gátlástalan playboy, aki rengeteg szívet tört már össze. Merle-lel ez nem történhet meg!

Zavartan azon tűnődött, vajon mennyit láthatott belőle a férfi a habok fölött. És vajon mire gondolt...

– Waiheke-ről vagy Aucklandből jött? – szólította meg Ash a nappali közepéről, amikor Merle megjelent a lépcső tetején. – Későre jár, és azt hiszem, az utolsó komp Aucklandbe már elment.

A lány lassan lesétált, és a lépcső utolsó harmadánál megállt. Nem tud elmenni innen. Sem ma este, sem a következő hat hétben.

– Dolgozni jöttem ide, ehhez pedig egyedülletre és nyugalomra van szükségem – jelentette ki a férfi.

– Semmi gond – válaszolta sietve a lány. – Nem is fogja észrevenni, hogy itt vagyok.

Ash csábító mosolyra húzta a szája sarkát, ami azonban nem ért el a szeméig.

– Hogyan fogja megvalósítani, amikor meztelenül fürdik a kádamban, és az ágyamban alszik? A lány rábámult. Ash bizonyára csak azért mondta ezt, hogy elbizonytalanítsa őt.

– Természetesen átköltözöm egy másik szobába.

Megpróbált nyugodtabban lélegezni, hogy a pír eltűnjön az arcáról, de hiába. Kényszerítette magát, hogy újra a férfi szemébe nézzen, és észrevette, hogy a tekintetében szomorúság bujkál. Vajon miért?

– Halassa el a munkáját egy héttel – mondta Ash hirtelen, kizökkenve a lányt a gondolataiból.

– Menjen haza. Természetesen a pluszszabadság is ki lesz fizetve.

Haza? A lány csak bámult, nem tudván, mit válaszoljon, miközben feltámadt benne a düh.

Miért kell neki pont ez a hatalmas villa? Elvégre annyi ingatlana van! Merle véletlenül tudta, hogy a férfi nemcsak milliárdos pénzember, hanem az ausztráliai *Castle Holdings* luxusingatlan-birodalom örököse is. Az apja egy csomó pazar ház tulajdonosa volt. Ash vajon miért nem ott akar dolgozni?

Csakhogy az előtte álló férfi nyilvánvalóan hozzászokott, hogy mindig megkapja, amit akar, és a pénzével megszabadulhat minden bosszantó kellemetlenségtől.

Be kellett ismernie, hogy Ash elutasítása kicsit rosszulest neki. Ami nevetséges, különösen annak fényében, hogy rég hozzászokott az elutasításhoz.

Életében először Ash Castle nem kapja meg, amit akar! Legalábbis ma este nem. Hirtelen ötlettől vezérelve jött ide, és balszerencséjére Merle már előtte itt volt, szerződéssel a zsebében, ráadásul nincs is hová mennie.

– El kell végeznem a munkámat, ezért maradok – mondta mereven.

– De csak holnapig. Utána egy hétre hazamehet.

A lány összeszorította a fogát.

– Sajnos jelenleg nincs állandó lakcímem. – Nem volt más választása, mint hogy kiterítse a lapjait.

– Nincs állandó lakhelye? – ismételte meg a férfi, és figyelmesen nézett rá. – Szóval hajléktalan?

– Mivel mindig újabb megbízásokat kapok, nincs szükségem állandó lakhelyre.

Ez persze hazugság volt. Valójában Merle ritkán volt olyan szerencsés, hogy az ügyfél a munka idejére szállást is biztosított neki, és csak azért kapta meg ezt a megbízást, mert beugrott valaki helyett.

Ash hitetlenkedve nézett rá, ezért kénytelen volt további magyarázattal szolgálni. Az elmúlt öt percben többet beszélt, mint az elmúlt három nap alatt összesen.

– A levéltárosok nem kapnak túl jó fizetést – mondta.

– Milyen meglepő! – A férfi mosolyra húzta az ajkát.

Nem kellene rajtam gúnyolódnia, gondolta Merle.

– Sok nagyon fontos munkát rosszul fizetnek. – A szíve hevesen vert az izgalomtól. Általában nem mert szembeállni senkivel. Különösen nem egy olyan emberrel, mint Ashton Castle.

– Nem tudtam, hogy az archiválás ennyire fontos feladat. – A férfi figyelmesen nézte, és a mosolya egyszerre volt pimasz és csábító. – Talán megtaníthatna nekem néhány dolgot.

Most megmutatta az igazi énjét! – gondolta felháborodva Merle.

De igen, valóban taníthatna neki néhány dolgot... Mindenekelőtt jó modort.

– Nem az én dolgom, hogy bármit is megtanítsak magának – válaszolta, és ezúttal magabiztosabbnak tűnt, mint ahogy érezte magát. – Felnőtt ember, és biztos vagyok benne, hogy képes önállóan tanulni.

Merle rövid ideig mozdulatlan maradt. Egyrészt óvatosnak kell lennie, másrészt viszont a helyzet tényleg izgalmas volt.

– Ha el akarja halasztani a levéltári munkámat, és kifizeti a szállodai szobámat és egyheti szabadságot – mondta megfontoltan –, akkor természetesen eleget teszek a kérésének, és reggel az első dolgom lesz, hogy elköltözöm. De ne feledje, hogy a szezonban nincs sok szálláslehetőség itt a szigeten. Gondolja, hogy talál nekem szobát?

– Azt akarja, hogy én keressek magának szállást? – kérdezte Ash ingerülten.

– Hát, végül is azt akarja, hogy elmenjek, nem? – Merle érezte, hogy az az átkozott pír ismét felkúszik az arcára. – A másik lehetőség az lenne, ha maga keresne más tartózkodási helyet.

– Tessék? – A férfi most zavartnak tűnt.

A lány hirtelen felbátorodott.

– Ez talán kellemetlenséget okoz önnek? Vagy nem szokta meg, hogy megdolgozik valamiért?

Hirtelen szomorú, elgondolkodó kifejezés jelent meg Ash szemében.

– Nagyon keményen dolgozom azért, hogy megkapjam, amit akarok – mondta tompa hangon. – És mindig megkapom.

Jó neki!

Merle büszkesége elpárolgott. Lesütötte a szemét, és titokban figyelte, ahogy a férfi előhúzza egy mobiltelefont a nadrágzsebéből. Új és nagyon drága készülék volt.

– Már túl késő van a hívásokhoz – mondta a lány meggondolatlanul. Jobb, ha csendben marad, különben elveszíti az állását!

– De bármikor utánanézhetek az interneten – jelentette ki Ash.

Merle megkönnyebbült. Miközben a férfi a következő percekben a kijelzőt piszkálta, ő észrevette, hogy az állkapcsa megfeszül.

A szíve hevesen vert, amikor Ash mogorva pillantást vetett rá.

– Azt hiszem, itt kell maradnia – közölte végül.

Vajon a lány élvezi, hogy megkapta, amit akart? Ez a nő szórakozott vele, és nyert...

– Maradjon a szobámban. Én a nagy lakosztályt választom. – Megvonta a vállát, és gúnyosan elmosolyodott. – Mostantól különösen keményen kell dolgoznia, mert szemmel fogom tartani!

Merle szíve hevesen kalapált, és azon tűnődött, nem lenne-e jobb, ha távol tartaná magát a férfitől, amíg itt van.

– Azt hittem, pihenni akar.

A férfi előreszegezett állal nézett rá. Merle érezte, hogy megdermed a férfi átható tekintetétől.

– Így is van – bólintott Ash. – De szeretem a váratlan dolgokat, Miss...

Még a nevét sem tudja...

– Merle Jordan – mondta a lány mereven.

– Ash Castle. – A férfi gúnyosan meghajolt. – De ezt már úgyis tudja.

A lány bólintott.

– Van egy fényképe a dolgozószobában.

A fiatal Ash a szüleivel a tengerparton.

A férfi meglepettnek tűnt, és egy pillanatra újra átfutott az arcán egy furcsa kifejezés. Tétovázott, és közben szinte szomorúan nézett rá.

Merle közelebb lépett hozzá, mire Ash rekedten megszólalt:

- Senki sem tudja, hogy itt vagyok. Még Leo sem. És szeretném, ha ez így is maradna.
- Természetesen – motyogta a lány.

Amúgy sincs senkije, akinek elmondhatná... De feltétlenül itt kellett maradnia. Ez a munka nagyon fontos volt neki. Ki kell fizetnie az adósságait, és meg kell alapoznia a jövőjét.

– Ígérem, észre sem fogja venni, hogy itt vagyok – ismételte meg a korábbi kijelentését, de közben látta, hogy a férfi tekintetében sötét árnyék jelenik meg.

2. FEJEZET

Észre sem fogja venni, hogy itt vagyok.

Ez a lehetőség sajnos fel sem merül...

Ash tekintete elsötétült. Hogyan is felejtette volna el azt a képet? Merle úgy emelkedett ki a vízből, mint egy erdei nimfa egy varázslatos forrásnál. Vizes bőre csillogott a holdfényben, és igéző kisugárzása teljesen lenyűgözte. Sajnos prostituálnak hitte, és ezt hangosan ki is mondta. A gondolat azonban, hogy ez a bűbájos hölgy csak arra vár, hogy örömet szerezzen neki, nagyon is csábító elképzelés volt. Vissza kellett volna fognia magát, de ilyesmit még soha nem tett.

És most?

Arra lett volna szüksége, hogy egyedül maradjon, és nyugodtan feldolgozhassa a közelmúltban történtek okozta sokkot. Az azonban, hogy Merle itt van, egyáltalán nem zavarta.

A szenzációhajhász szalagcímet egyszerűen figyelmen kívül kellett volna hagynia. Az ostoba újságcikk a „lázadó playboy Asht” és felelősségteljes féltestvérét, Leót hasonlította össze. Ez végre rákényszerítette Asht, hogy megtegyen valamit, amit már hónapok óta halogatott. Alig egy éve halt meg az apja, Hugh Castle, aki mindent ráhagyott. A végsőkig kitartott amellett, hogy Leót nem fogadja el örökösének. Nem számított, hogy Ash és ő az elmúlt tíz évben alig érintkeztek, és Ash ez idő alatt be sem tette a lábát a cég központjába vagy a családi birtokokra. Ehelyett felépítette a saját vállalkozását, hogy később az apja orra alá dörgölhesse a sikerét.

De Hugh Castle-t mindez nem érdekelte. Azt tette, amit akart. Ash volt az elsőszülött, a jogos örökös, így a céget akarata ellenére is őrá hagyta az apja. Ash el akarta adni az összes ingatlant, és felosztani a vagyont, de Leónak más ötlete támadt: ragaszkodott hozzá, hogy átvegye Hugh cégének irányítását. És Ash hagyta. Hogy mondhatott volna nemet, amikor Leo már annyi elutasítást szenvedett el a Castle családtól?

Ash arra számított, hogy a féltestvére csődbe viszi a *Castle Holdings*-ot. Nem hibáztatta volna érte. De Leo, úgy látszik, örökölte anyja becsületességét, és szerencsés is volt, mert nem az ármánykodó apja nevelte fel.

Ash viszont hasonlított az örege: könyörtelen és önző volt.

De akadt egy probléma, amit Ash már régóta kerülgetett: a Waiheke szigeten lévő egykori családi nyaraló. Az utolsó megmaradt magánbirtok. Senkinek, még a sajtónak sem jutott volna eszébe itt keresni őt. Ezért világos, hogy Leo nem rendelhetett neki ide egy nőt.

És a lány nem prostituált. Ez nem is lehetett volna egyértelműbb a számára, amint meglátta őt a túlméretezett ruháiban, amelyeket sietve magára kapott. A bő nadrág és a bő pulóver ellenére azonban Ash maga előtt látta meztelenül, és formás testének emléke azonnal a legvadabb fantáziákat váltotta ki belőle.

– Olyan sok hely van itt, hogy biztosan nem fogunk egymásba botlani – ismételte meg Merle Jordan félénk, ám csábítóan mély hangon.

Ash figyelte, ahogy a lány elpirul, és gyönyörű barna szeme elsötétül. Hirtelen eszébe jutott egy gondolat, és el kellett nyomnia az önelégült mosolyát.

Talán érni fogja néhány kellemes meglepetés...

De aztán meglátta a rémületet a lány szemében.

Attól fél, hogy hajléktalanná válik, te idióta!

Miután a férfi hallgatott, a lány egyre jobban elpirult. Valószínűleg sok minden kellene ahhoz, hogy Merle leküzdje a félénkségét, és felfedje előtte a valódi helyzetét. És ez Asht egy olyan nőre emlékeztette, aki ugyanilyen magányos, sebezhető és félénk volt. Aki felébresztette a védelmezőösztönét, és akinek boldogan a segítségére sietett. Sajnos az egésznek szörnyű zűrzavar lett a vége.

Legszívesebben magához húzná ezt a lányt, és minden józan meggondolás ellenére megcsókolná.